

El Congost

Redacció i Administració
Carrer Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Any 1

La Garriga, 2 Juliol 1933

Núm. 10

Subscripció: Un any, 6 pts.
Número solt, 20 cèntims

La Veritable Anti-revolució

En el moment actual, delicadíssim, d'Europa, la tendència a les dictadures és innegable. Davant la malaltia greu de les nacions, no s'ha acudit res més que convertir-les en divinitats—recordem els déus nacionals d'abans del Cristianisme—, davant les quals la persona humana no sigui més que un boscall per alimentar la pira sagrada d'aquest novíssim culte idolàtric.

A aquesta idolatria inhumana, s'hi arriba per dos camins: el de la revolució i el de la reacció feixista. La revolució dedueix lògicament del seu odi a Déu l'odi a tot segell diví en les coses i a totes les parcel·les d'autoritat social que puguin recordar l'autoritat de Déu: per això extermina classes socials, jerarquies professionals i familiars, autoritats docents, drets naturals anteriors a l'Estat, i amb més implacable rancúnia tor sentiment religiós, majorament si està organitzat en Església. L'Estat, déu i amo absolut immolant-se els individus humans, deslligats de tot vincle, àdhuc familiar: aquest és l'ideal de la Revolució, a la preparació dels camins del qual ha ajudat i ajuda encara amb la més obtusa inconsciència el lliberalisme religiós i econòmic.

El feixisme és aquella contra-revolució equivocada, de la qual deia Joubert que consistia a fer una revolució contrària, i no, com pertocaria, el contrari de la revolució. Davant l'espectre de l'Estat socialista, organitzat i desfruitat per les classes proletàries, el feixisme és la irrupció dels actuals possessors, que s'afanyen a apoderar-se de la ciutadella cobejada, manllevant la filosofia política a la revolució. L'Estat és Déu, i a ell s'ha de sacrificar tot. Tota altra cosa existeix per gràcia de l'Estat. Però les burgesies ara feixistes, en innegable creixença, observen un capteniment molt distint en aparença dels revolucionaris quan a l'Església. Elles són les que fins ara han mantingut, el més possible, l'ordre extern en els pobles i el principi d'autoritat, i en aquesta tasca s'han trobat amb l'Església, amb la qual han conviscut durant un segle i mig en forma de matrimoni no gaire ben avingut. I ara, per contrastar a la Revolució i per atreure's simpaties entre les persones sincerament piadoses, ofereixen a l'Església una protecció interessada i munten al seu entorn la guàrdia que la faci benvista als benestants i antipàtica als pobres.

En fons, l'heretgia fonamental de Rousseau, l'Estat font de tot dret, i en darrera anàlisi, el laïcisme, informant dos moviments envolvents: un que vol aquesta divinitat per una casta d'homes, una altra que la vol per una altra casta. Les diferències són de nom, de finor de pell, de

maneres senyorívols o bastes, d'atacar el Déu veritable de front i amb odi declarat, o per procediments diplomàtics, oferint-li una protecció, a canvi d'una abdicació a favor del dictador de torn.

Res tan semblant com el feix i el soviè: al capdevall, dinamen de la mateixa filosofia antihumana, i per dir les coses amb el seu nom. anticristiana.

La ceguesa inexplicable és que una gran part dels homes no vegi salvació sinó en una d'aquestes dues versions distintes d'una mateixa heretgia. La humanitat es va dividint en dos hemisferis: l'equador de l'àuria mediocritat econòmica de cada dia es va reduint a una ratlla. Per damunt, els opulents—individuals o col·lectius—, que, en veure compromesa llur benestar per la pressió comunista, s'aferren desesperadament a la solució feixista. Per davall, els proletaris, que, veient com d'una banda, la màquina de ferro, i de l'altra, la màquina molt més aplicable de les grans societats abassegadores, van engrapant i anul·lant l'individu humà ínfim, es lliuren orbament als estols revolucionaris que volen assaltar la Ciutadella sagrada a favor dels petits.

La filosofia cristiana, que té com a fonaments sanitosos la destinació divina de la persona humana (ço que determina en ella una emergència parcial per damunt de l'Estat), la sobirania de Déu, estesa a l'ordre judicial, sobre tota vida individual i col·lectiva, la generositat dels de baix a ajudar a la producció, i dels de dalt a repartir-ne els fruits a la fraternitat entre els pobles, components de la Cristianitat i entre els homes, fills tots de Déu, la participació del poble en la gerència dels interessos comuns, en una forma democràtica basada en el reconeixement de valors inviolables de religió i de tradició patriòtica que eviti tota confusió entre democràcia i vulgocràcia, té pocs adeptes entre les turbes bel·ligerants. Però posseeix les intel·ligències, i ella triomfarà. Les seleccions cultes d'Europa es giren cada vegada més fixament envers les solucions cristianes proposades per l'Església. Si els rics, els elements d'ordre, els representants zelosos de les grans idealitats tradicionals, tot això que, amb una denominació comprensiva, se sol anomenar dretes, comprenien bé que l'anti-revolució no consisteix a agafar la mateixa concepció política de la revolució i girar-la en profit propi, sinó a proclamar i implantar la veritable filosofia cristiana, de la qual no sabriem dir si és més lluny la dictadura del soviè o la dictadura del feix, els pobles entrarien en la via fàcil i ràpida de la salut.

La confusió d'idees dels cristians és el pitjor enemic del Cristianisme.

(De "La Paraula Cristiana")

Fets i comentaris

Causes alienes a la nostra voluntat feren que deixessin d'apareixer damunt d'aquestes pàgines, entre altres notes, les dues següents que avui volem reproduir:

Amb motiu d'unes desavinences sorgides, segons els nostres informes, entre l'alcalde de Santa Perpetua i alguns elements sindicalistes de la localitat, la dita autoritat suspengué sense tò ni só la publicació del periòdic «Ressó perpetuenc» i clausurà la Biblioteca popular, important focus de cultura de Santa Perpetua.

Protestem de tan arbitràries mesures, en espera de que sigui aixecada la injusta suspensió que pesa damunt del nostre col·lega, i la dessus dita Biblioteca; per a que ben aviat ambdós retornin a la seva normal i profitosa actuació.

El dia 5 del passat mes de juny la Secció de Teatre de les filles de Maria, representà a l'escenari del Patronat Parroquial el sainet titulat «La mestra nova» i el drama en tres actes «Els misteris de l'hostal». La gràcia femenina de les noies garriguenques es revelà una volta més en aquesta ocasió. Totes rivalitzaren en la tasca d'encarnar perfectament els seus papers, demostrant alhora un estudi acurat de l'obra fins en els més mínims detalls i una direcció competent i atinada.

Quinze dies més tard presentaren la mateixa obra al públic que omplia el local del Centre Catòlic de Palautordera, assolint un èxit semblant.

A Montserrat. Diumenge passat, de bon matí, tres autocars traslادaren a Montserrat, per tal d'assistir a l'anunciada Diada Catequística, un gran nombre d'infants del Catecisme i els seus acompanyants. Retornaren a última hora del vespre altament impressionats per la magnitud de la Diada i satisfets de la bonica excursió a la nostra muntanya.

Manca de formalitat. No hi ha una ànima a La Garriga que no es senti alarmada per la manca de formalitat que s'observa en una cosa tant seria com son els calendaris, en els quals fou anunciat que el dia de Sant Lluís començava l'estiu; malgrat això, l'istiu no apareix per cap costat, degut més que a res a les pluges cançoneres de dies enrra, que ens han deixat una fresqueta indigna de començos de juliol.

El preu de la llet. El dia 22 del mes passat, els vaquers forans de Barcelona constituïren a Granollers, aprofitant l'avinentsa del mercat setmanal, una Unió de Vaquers Rurals, que te com a objectiu principal uniformar el preu de la llet que s'envia a Barcelona. Els seus afiliats de La Garriga, en una reunió celebrada el dia 25 a «La Alhambra», amb assistència del secretari de l'Unió Sr. Girbau, acordaren fixar en 60 cèntims el preu d'un litre de llet, venuda a La Garriga, a partir del dia primer de juliol.

La sega. Els agricultors garriguenques fent honor a la vella dita «pel juny...», s'han dedicat aquests últims dies a les tasques de la sega doblement pesades per causa de les excessives pluges d'aquest darrers temps.

Garriguenc premiat. El nostre entusiasta amic, Antoni Ros Leconte, recentment ha vist premiat en els Jocs Florals organitzats pel Centre Social de Santa Madrona, un treball sobre «El Beat Ramon Lull». Esperem rebre del seu autor una copia del treball per tal que els nostres lectors puguin almenys obtenir un tast del seu escrit; mentrestant rebi Antoni Ros, la nostra enhorabona mes cordial.

Nou senyor vicari. En substitució del zelós Mossén Joan Rigualt, traslladat suara a la Parròquia dels Josepets de Barcelona, ha sigut nomenat vicari d'aquesta parròquia el reverend Mossén Josep Gordi. Benvingut.

Sant Joan. Seguint la vella costum i l'afany de novetat la mainada no parava la vigília de la festa de cercar i acumular combustible per tal d'encendre, entrada la vetlla els focs tradicionals que espeternegaren bella estona. Era la nit de l'amor cantada per els poetes. La nit de St. Joan.

A remarcar la ballada de sardanes i distribució de coques.

La nit del dia 25 tingué lloc al Saló del Teatre La Alhambra, l'anunciat «Ball de Mantons» que resultà brillantíssim.

Sant Pere. A curta distancia de les festes de revetlla de Sant Joan han seguit les de Sant Pere que no s'ha quedat pas massa endarrera en esplendidesa i animació.

Tècnic Químic. En els exàmens celebrats darrerament a l'escola industrial de Tarrasa ha assolit el títol de «tècnic químic» el jove Manuel Mallol i Cases. L'enhorabona.

Matrimoni. Dimecres vinent a l'Església Parroquial contrauran matrimonial enllaç el jove Joaquim Faura i la senyoreta Maria Teresa Palau. Que per molts anys!

A Puig-Graciós. V Aplec de la sardana. Avui es celebrarà a l'ermita de Puig-Graciós el tradicional Aplec de la Sardana organitzat per l'Orfeó Garriguenc.

Augurem un èxit si hi cap mes gran que l'assolit en anys anteriors, i recomanem als garriguenques enamorats de la nostra dansa s'esmerciïn en assegurar la continuïtat d'aquest aplec.

Notes Pregades

El novell partit «Unió Democràtica de Catalunya» ens ha tramés el manifest que ha publicat en ocasió de l'actual situació perillosa i delicada.

En el dit document es dol de les desviacions de la República Espanyola, desviacions que han traït els compromisos i falsejat l'esperit del 14 d'abril, principalment en els dos punts fonamentals de reconeixement ple de les personalitats nacionals que integren la península, i respecte absolut a les consciències, que menaria a una col·laboració fecunda entre tots els ciutadans.

Es dol també que a Catalunya no s'hagi sabut esquivar aquelles desviacions, per manca de criteri independent i de sentit nacional, la qual cosa ha aportat a una menysvalorització de les mes altes dignitats catalanes i ha impedit d'una manera lamentable l'emergència d'una solidaritat entre tots els catalans.

Per a fer front a aquestes desviacions i promoure la seva rectificació «Unió Democràtica»—diu—que es prepara per a treballar amb tot l'esforç.

Confiteria :: Pastisseria :: Comestibles fins

A. Arisó i Carreras

Centre, 45 : LA GARRIGA : Sucursal: Centre, 3

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

MECANICA I ELECTRICITAT

A. SISQUELLA

Calabria, 124

LA GARRIGA

Telèfon 49

Farmàcia **Torrent** Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

Critica de llibres

UN BELL LLIBRE

En dirigir-me als meus estimats garriguencs, des d'aquestes pàgines, ho faig amb l'ànim de presentar-vos una obra de gran interès per a tots i d'una manera particular per aquells que tenen ganes d'instruir-se i perfeccionar-se.

El llibre a què em refereixo és el «Compendio de Conocimientos de Productos» l'autor del qual és el meu caríssim amic En Pantaleó Galdeano.

No és cap llibre que apareixi avui al públic, nó. Es un tractat del qual n'ha publicat mantes edicions totes elles reformades i amb les dades més recents. Amb tot crec que molts de vosaltres no el coneixeu i penso fer-vos un servei en presentar-vos-el.

Es una obra d'indicació a l'estudi científico-pràctic d'un sens fi de productes naturals i comercials d'una gran vàlua per a l'adolescent desitjós de fer-se home, és l'auxiliar del comerciant i industrial, i el conseller del mestre d'estudis mercantils.

Emperó encara hi veig més horitzonts que ultrapassen els de la pràctica; és un llibre que pot proporcionar hores d'esplai a l'estiuejant en les hores que pel rigor de la temperatura es veu obligat a romandre a casa, i en aquest sentit pot produir moments de joia a l'esperit dels malalts que venen ací cercant hi la salut, ja que l'autor molt experimentat en l'ensenyament presenta els tòpics amb una claredat i valor pedagògic com pocs escriptors d'aquesta índole saben fer-ho.

Es el llibre que no pot mancar en les llars de les famílies que tenen hisendes agrícoles i que siguin amatents a llur millo-rament, car l'autor parla també, d'una manera especial en la segona part de la seva obra, de productes rurals, adobs etc.

Jo considero que aquest llibre està al nivell d'aquells que a Alemanya són intitolats «Waren lexikon» que traduït a la nostra parla significa «Diccionari de mercaderies», però amb una diferència a favor i és que així com aquells són merament informatius, aquest és purament pedagògic i perfectament sistematitzat; i així com aquells van per ordre alfabètic aquest està classificat per grups o famílies, no obstant té un index alfabètic per a facilitar la seva manipulació.

Que té una bona part de «lexicon» no hi ha cap mena de dubte puix que immediatament després de l'encapçalament del títol de cada producte ens dona la seva traducció en italià, francès, anglès i alemany. Té una gran gentilesa que mai li agrairem a bastament els catalans i és que les dites traduccions van precedides per la que correspon a l'idioma català.

Un extens nombre d'estadístiques, rublertes amb les dades més recents són el complement més profitós del seu treball.

Al qui en aquesta mena d'estudis desitgi endinsar-s'hi més li recomanem la «Mercologia», escrita a tal fi pel mateix autor.

Es la obra que critiquem no sols un llibre per a joves sinó per a grans. I que els majors intercalin aquesta llei de lectures amb les literàries que tan instructives com decoratives són, no és res de nou per les terres foranes i entenc que llur imitació ha de proporcionar grans serveis a casa nostra. Recordi's que els països capdavaners del progrés són els que més han cultivat la ciència en tots els seus aspectes, des de l'especulatiu fins al recreatiu.

Peró a la nostra terra també en tenim de gent d'aquest caire. Recordo amb gran goig que aquest mes s'ha examinat a les aules de la Universitat de Barcelona un individu de 85 anys el que ens demostra que ací també tenim patriarques de l'estudi i gent valenta que saben assaborir els tresors de la ciència.

Em plau acomiadar-me de Mestre Pantaleó Galdeano qui havent romàs trenta tres anys a Barcelona educant la nostra mainada i els nostres joves, ens deixa aquests dies per a tornar-se'n a Navarra, la seva terra nadiua.

La Catalunya estudiosa, tant l'escolar com la post-escolar, es plany sincerament de no tenir-vos i tot donant-vos l'adeu sinu us diu a reveure.

I jo com a deixeble vostre hi afegeixo: Benhaurats els navarresos i els de les terres de Bascònia perquè poden dir-vos Déu-vos guard i gaudir dels vostres ensenyaments.

J. M.ª P. C.

DE L'AJUNTAMENT

En la sessió celebrada de segona convocatòria el dia 16 de juny, foren nomenats per a formar part de la Comissió Mixta local de substitució de l'ensenyança, d'acord amb la llei de confessions i congregacions religioses, als senyors Joan Lupon i Carles de Roselló.

D'aquesta comissió també formen part el mestre d'infants i la mestra de noies, junt amb un pare de família que serà nomenat des de Madrid.

En la sessió del dia 21 ultra el despatx dels assumptes ordinàris i concessió dels permisos sol·licitats, fou atorgat amb determinades condicions al Sr. Carles de Roselló, permís per tancar amb filferro, l'entrada al bosc de la Xambonera, passat el pont de la carretera, per tal d'evitar el continuat estacionament de gitanos en aquell lloc.

A proposta del Sr. Sallés foren declarats d'empresa

municipal els festeigs populars de la Festa Major, nomenant a aquest fi una comissió consistorial composta pels Srs. Sallés, Mallol, Lupon i Pareras.

A proposta del mateix regidor urgir a en Francesc Marata i a Maria Buscà, la construcció de voravies i altres particulars en les cases de la seva respectiva propietat.

A proposta del Sr. Mallol: interessar-se prop de les autoritats competents per tal de que no siguin suprimits els guardes dels passos a nivell Km. 37'994 de «Can Roselló» i Km. 36'434 de «Can Nualart» pel tràfec que s'observa en aquests passos.

En la sessió del dia 28 foren concedits tots els permisos sol·licitats. Interessar la ràpida urbanització del carrer de Bonaire. També s'acordà que la Comissió de Foment dictaminí sobre l'ampliació que han de tenir les voravies del carrer d'Anselm Clavé.

PETIT SIGLE

Merceria : Confeccions : Cèneres fins

Fàbrica de Gasoses i Sifons

Eduard Pujol

LA GARRIGA

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf. 72 LA GARRIGA

Barberia Casa Jaume

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon 84

Saló per a Senyors

Saló permanent per a senyores

a càrrec d'un expert oficial

Confiteria i Pastisseria

MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

Garatge Dalmáu

Autos de lloguer - Taller de Reparacions

LA NOSTRA

Nostra història

El rei Martí als banys de La Garriga

VIII

Dimecres, 28 d'abril de 1400 (1)

Un cop aposentat lo senyor Rei a La Garriga començà a despatxar correspondència (2). L'estada al nostre poble i el manteniment de la casa comportaven unes despeses; per això una de les primeres coses que fa és escriure demanant diners *Als feels de la nostra Tresoreria en P. de Brotons e en Romeu Pallarès*, de la següent manera: *Manam vos que de continent donets recapta a nostre Comprador, de diners e altres coses necessaries a mesio de nostre Casa e guardets vos que per res no y haja falla e tarda, car vejats be que e per disposicio del lloch e en altra manera sia sobiranament necessari.*

Sabedor de l'arribada a Barcelona de l'Arquebisbe de Mecina, manà tot seguit que se li donés estatge; per això escriu a l'Escrivà de racio: *Segons havem sabut, vos no havets donat recapte al Reverent pare en Christ e Conseller nostre en Phelip, Arquebisbe de Mecina, de una posada de aquelles que us haviem manat, de que ns maravellam molt. Per que us manam que havent en ago maior cura e diligencia que tro ara no havets, fets en tot cas quel Arquebisbe haia de fet tal posada en aquesta ciutat, que y puxa esser albergat decentment amb sa companya. i extremant la seva delicadesa, mana a en Tomàs de Berbegal que deixi a l'Arquebisbe lo nostre lit de paraments qui sta en lo nostre palau maior d'aquexa ciutat (de Barcelona) e a son us e servir dins lo palau dessus dit*

Els incidents ocorreguts arràn de la mort del bisbe Dachs de Tortosa vingueren a torbar des del primer dia el repòs del rei (3). En efecte, tot just arribat a La Garriga envia lo feel *Sobre etzembler de Casa nostra en Dalmau de Biert lo qual ne havem plenerament de nostra intenció informat sobre aquest assumpte, a en Francesc Vilamari, Conseller i Algutzir del rei*, amb la següent misiva, que resumeix altres lletres trameses en aquest dia:

Segons havem entes, lo bisbe Dachs quondam, (4) ha disposat que son cors sia portat e soterrat a Montserrat honorablement, perque es necessari, us manam expressament que de les robes e bens que foren del dit bisbe, sien preses e migençan inventari, meses en poder del feel conseller nostre en Ffancesch de Casasaia, tants que si puxen manlevar .CCCC. florins d'Aragó, (5) los quals sien de continent, migençan apoca, (6) liurats al Arquebisbe de Mecina, de manera, que de aquells sien fets, a disposicio del dit Arquebisbe, be e honorablement les exequies del dit cors, en sien alimentades ses families tro que lo dit cors sia soterrat. Part aço, vos manam expressament, que restituiscats als servidors de dit bisbe e a una fembra e un infant qui eren en lur companyia, totes besties, robes e altres bens, los quals a coneixença del dit Reverent Arquebisbe sera cert esser sues, faen fer inventari present lo dit Arquebisbe e dos familiars del dit bisbe de totes e sengles robes e altres bens qui foren del dit bisbe quondam. A nos plau que una hacha

Quatre flors

Quatre flors, per una garriguenca, son quelcom, insignificant. Gairebé sens esforç pot obtenir-les.

Quatre flors enramant les vores d'un vas, tan humil com volgueu, son tot un enciser poema de llum, de gràcia, de frescor.

Amigues, proveu—si no ho feu ja—de procurar-vos quatre flors. En tot temps de l'any les trobareu al nostre poble, ara als jardins, adés al bosc o als camps. Poseu-les a la taula, després d'abandonar-les gracilment dins d'un vas senzill o bell.

Teniu, amigues—perqué Déu us l'ha donat—un mestratge tot atractiu en les vostres mans, per les belles coses. Esmerceu-lo, doncs, en aquesta simpàtica tasca. Veureu que el vostre pare, el vostre espòs, el vostre germà, el vostre fill, es sentiran atrets per les quatre flors que els hi haureu fet trobadices, com d'un preuat ornament incomparable.

A.

blanca qui fo del dit bisbe, sie e romangre en poder del damunt dit Arquebisbe, e a us e servir seu de mentre a nos placia. Per cert que quan el rei demanà que li fos retornada la haca per a fer-ne present al Sant Pare, l'Arquebisbe sicilià es resistí a lliurar-la.

El contingut de la 2.ª part d'aquesta lletra ja ens fa adonar que havia esdevingut quelcom bon xic delicat i difícil de resoldre. Tota reserva es poca en aquesta ocasió.

Per això Martí l'humà escriu confidencialment al seu vicecanceller *veiat amb vos mateix, sens dir ne res a alcu, de bon expedient, que se n deu fer e ab letra escrita de vostra propia ma nos en certifiquets secretament.* (7)

J. MAURI

(1) Deixem per a una data ben propera l'exposar com estava administrat el poble de La Garriga, en aquest temps; aquesta exposició serà el complement de la breu descripció que hem fet de La Garriga.

(2) Que estudiarem dia per dia, però fixant-nos quasi exclusivament en les lletres de segell secret, que son les mes curioses, mes interessants per nosaltres i alhora les de mes fàcil comprensió, puix son escrites quasi totes en català.

En una altra ocasió ja advertirem que per varis motius (sobretot per a no despullar els conceptes de la seva bella expressió) preferiem transcriure les lletres a extractar-ne el seu contingut.

(3) En el número vinent, ell mateix ens explicarà els motius que l'indueixen a intervenir en els esdeveniments sobrevinguts a la mort del Bisbe Dachs. Avui ens hem de limitar a exposar les mesures que prengué de bell antuvi.

(4) Quondam es una expressió que equivalia a dir "quan era viu" "en altre temps", etc.

(5) Moneda d'argent, anomenada així perque s'encunyà a Florència; el florí d'Aragó valia onze sous.

(6) Apoca, significa carta de pagament, rebut.

(7) Hem trobat lletres amb aquesta data i escrites ací a La Garriga a l'Arxiu de la Corona d'Aragó en els dos següents registres de segell secret: 2243 (curia) foli 93 i 94; i Registre 2173 (comuni) foli 80 gir. i 81. En total 7 lletres en català i 3 en llatí.

REVISTA

Una ploma

El món està ple de paradoxes i misteris que a força de treball descobreix l'infatigable investigador. Coses en si mateixes minces son origen de grans invents, èxits o desgracies; un llumí, una bala, un narcòtic, fins una paraula llençada al vol, de quants bons i mals resultats no pot ésser causa. Avui però el món està sota el control d'una arma que per ésser més senzilla i fàcil de manejar, no deixa d'ésser mes perillosa: la ploma.

L'home neix ignorant, semblant a una pissarra neta sense haver hi res escrit, li es doncs necessari si vol ésser un home perfecte i per conseqüent formar les seves facultats anímiques per les quals es distingeix de l'animal, que les exploti i exerciti i com sigui que la voluntat segueix sempre la llanterna de l'intel·ligència, aquesta deu ésser l'objecte predilecte de l'home, puix orientada, fàcilment dirigirà la voluntat.

Som, però, en el segle XX, el segle del treball manual que absorbeix per complert els homes, deixant-los en l'impossibilitat de la tan proclamada auto-educació i com no els sigui possible forjar se les idees, els és necessari com a tendres ocells, que se'ls prepari l'aliment de les seves intel·ligències. Veu aquí la tàctica dels homes moderns: explotar la ploma per a formar i educar els homes de demà i nutrir els d'avui. És l'instrument de moda el que més s'enmotlla a les necessitats dels nostres temps.

Tota pluja assaona la terra, la d'istiu però s'empapa poc, s'esmuny fàcilment per les eslleissades i reguerons, mes la d'hivern tot suaument va filtrant-se en la terra donant-li força i virtut sense perdre's una gota. Semblantment: la parla i la ploma tendeixen a la formació de les idees; la primera però poc fruit dona, es perd fàcilment amb el só; la ploma tot plorant va fent via infiltrant-se tard o d'hora en l'intel·ligència i cor de l'home.

La ploma es l'instrument poderós que promou la guerra o signa la pau; que orienta o desencamina, que instrueix o perverteix, en fi, es el mes fidel mitjà d'avui dia. Heus aquí perquè els homes se serveixen tan de la premsa i perquè en la diada dels dos grans Apòstols de la divina doctrina l'Església ens exhorta a protegir la bona premsa.

Si, l'Església es l'única que te de Déu el comanament d'ensenyar a totes les gentes, sense errar; més com el Criador vol que l'home es serveixi dels mitjans ordinaris, l'Església en tot temps s'ha enmotllat a les condicions humanes. I si bé desde el principi del cristianisme ensenyà amb la ploma, ha desplegat aquesta arma amb mes vigoria en nostre temps, fent exclamar al gran Papa Pius X «que un bon periodic fa més bé que cent predicadors» i Pius X exclamava «endebades construïreu esglésies, predicareu missions i fareu bones obres; tots els vostres esforços seran destruïts sino sabeu esgrimir a l'enemics l'arma ofensiva i defensiva de la premsa catòlica, lleial i sincera».

Garriguens, ens planyem molt del canvi de nostre poble, i sabeu quina es la seva causa: ens ho deia en una homilia el Dr. Vich «les males lectures han canviat i destrueixen el nostre jovent que demà serà el nostre poble».

La realitat ens ho confirma. Prenem exemple dels adversaris qui no perden ocasió per adquirir el monopoli de l'intel·ligència infantil mitjançant la mala premsa, convençuts que així tindran demà la de la nació.

REFLEXES

Imprudència inexplicable

A la primera hora de tarda vaig entrar a la sala on eren exposats els cartells d'un concurs oficial. Tot just el dependent acabava d'obrir la porta i jo era el primer i únic visitant.

Donada la volta, vegí com arribava un matrimoni de mitja edat: ell, un home normal—com qualsevol home—mes ella es feia notar per la seva lletjesa física. Tots els respectes no em poden impedir la confessió de la veritat: era horriblement lletja i la seva lletjesa radicava especialment en la corba barroera de les espatlles; en un cap desmesuradament gros cofat amb perruca; en el nas aquilí desproveït de noblesa i en uns ulls miops que reclamaven constantment l'ús dels impertinents.

Ignoro els tresors espirituals que poguessin ésser continguts dins aquella disgraciosa corpora i solament poguí endevinar el desig que la bona senyora tenia de donar entendre la seva gran suficiència en matèria artística. Penso que el vigilant de la sala va observar com jo, que la dama entesa anava i venia, parlant per ella sola, escatint el mèrit de cada obra i adjudicant interiorment, els premis com si fos ella mateixa el jurat. Això no tindria res de particular, però el que em cridà l'atenció eren les mirades de llàstima que donava al pobre marit a qui bastà donar una ullada des del centre de la sala per deixar satisfeta la seva curiositat.

Per fi la dona l'embestí amb aquesta interrogació:

—Bé, i que hi dius, tu?

—Dóna, digué ell, ja sabs que no hi entenc, però tanmateix n'hi han que m'agraden.

Jo vaig fer me enrera, discretament, però el silenci permeté que arribés fins a mí la resta del diàleg, que fou d'aquesta manera:

—Ben segur que el jurat deurà premiar el més lleig.

Ell feu un moviment de cap displicent i respongué:

—Dóna, cadascú té el seu gust, en aquest món.

—Si, vaja... Tu ets així. No tens gust. Tant se t'en dona el què es bonic com el què es lleig i si et fan triar sempre l'esgüerres.

L'home semblà desplagut del caire que prenia la conversa i probablement cercava algun recurs per canviar de tema; més ella, amb una imprudència inexplicable, acabà de reliscar amb aquestes paraules:

—No sé quin triarà el jurat, però vaja, el què sol passar és, que a l'hora de escollir, sovint hi ha una qüestió de pessetes pel mig. I els homes, per les pessetes...

Al marit el cap li caigué vençut: sospirà i de biaix donà una mirada de cap a peus a la seva muller. Aquelles paraules «els homes per les pessetes...» no sé quin retret devien semblar-li.

El dependent i jo ens mirarem sense dir res i, de puntetes, sortirem de la sala. Ens hauria fet massa angúnia que aquell bon senyor hagués hagut de passar davant nostre amb la cara d'un reu que acaba d'escollir el parlament del fiscal. M. B.

Com bones abelles hem de cercar d'entre'l dolent de nostres adversaris el poc de bo que tenen, pu x es sabut que tot error té quelcom de veritat, la qual hem d'explotar un cop separada de l'error.

El món com ens diu el Dr. Aragó en la Flama, va donant voltes i a cada tom que fa canvien sistemes i procediments. El toc de clarí ha sigut donat, la ploma està al ordre del dia, és l'arma imprescindible de nostres temps.

Si volem doncs veure la verdadera Catalunya tal com la torjaren nostres avant passats, tal com ha d'ésser, hem d'esgrimir la ploma catòlica i propagar per totes les contrades de Catalunya la bona premsa, principi de regeneració, salut, goig i benaurança puix com deia el Dr. Torras i Bages «Catalunya o és catòlica o no és Catalunya»
J. C. S.

Espectacles gratuïts

Generalment, els espectacles gratuïts són els que assolixen un èxit de públic més brillant. No és cap descobriment, és clar. Però és un curiós fenòmen que en més o menys escala s'observa a tot arreu.

Podríem dir que hi ha espectacles sumament econòmics o gratuïts que funcionen regularment, i aquests són els que s'enduen la preferència del públic o sigui que amb el mínim esforç econòmic, baten el record de l'assistència.

En el nostre poble però, potser s'en fa un xic massa. Una prova entre altres, d'aquest mínim esforç que es repeteix massa sovint, l'hem vist en el camp de futbol. Arriba l'hora de passar la safata, (moment crític del partit) i el directiu *charmant* que fa alhora les funcions de recaptador de tributs, allarga la safata amb el clàssic:—Hi ha voluntat per aquí?... I les persones comprensives deixen caure la xavalla (escasament la plata), amb la qual es pagarà el desplaçament de l'equip visitant.

De tant en tant, però, hi ha alguna llacuna insondable. Un senyor que fa el distret... Un passavolant endiumenjat que ronseja com si allò no anés per ell... Una senyora que s'ha oblidat (?) el moneder... Perquè seguir?...

Amb tot i la forta dosi d'optimisme que caracteritza el xiroi directiu, en algunes ocasions ha estat necessari fer ús d'una mica de sornegueria, per tal d'arrancar un petit tribut a la voluntat dels aficionats jugadors que breguen per amor al club.

I és que senyors!, encara que la presència a l'espectacle sigui molt estimable, no és suficient si no va acompanyada d'una certa generositat.

CLARK

Esports

Lawn Tennis

Aprofitant la benevolença dels meus pacients lectors, seguiré avui en aquesta secció parlant del tennis que es juga a casa nostra, provant de donar una idea més o menys exacte de l'estil de joc que empren nostres tennistes.

A despit de l'últim resultat advers segueixo opinant que el jugador de tennis més complert que tenim és Masó.

Masó, de condicions físiques i característiques de joc semblants a Maier—salvant sempre en nostres comparacions les corresponents distàncies—es sens dubte la figura dominant de nostra pista.

Cal veure'l jugar per trencar la falsa idea "sortosament avui ja molt bandejada" del que és un jugador de tennis.

Anys enrera hom tenia el convenciment que el tennis era solament un joc de «niño bien» o de «gentleman» i no és així, sinó tot el contrari. És joc per homes o dones, que fan esport, que lluiten no si volem tan bruscament com el futbol o la boxa; més elegant, més noble si, però esport al fi de gran mobilitat, dinàmic, abassegador, atlètic i varonil.

Una raqueta en mans d'un jugador es quelcom més que una joguina i que un objecte decoratiu. És una arma de l'esport que fa vibrar d'emoció a qui la maneja amb coneixement i fa entrar pels ulls de l'espectador tota la bellesa d'aquest noble esport; això succeeix quant Masó es a la pista.

Masó significa pel tennis local lo que Maier pel tennis peninsular, amb l'atenuant que així com Espanya ens trobem amb una escala de valors tan irregular, sense solució de continuïtat en el moment actual, i que forçosament cal fer una gran camallada per saltar del primer graó al nove o desé. No hi ha valors intermedis diu Carles Sindreu.

Aquí no. A casa nostra tenim valors amb els quals partint de Masó podem formar una escala descendent amb regularitat dintre la categoria local.

El cop més espectacular de Masó i de més efectivitat és la "bolea" alta que domina a la perfecció. Hom el veu desplaçar-se a la malla i allà preparar la jugada i acabar-la amb èxit, molt sovint servint-se de la seva tant segura i col·locada "bolea". Aquest és el seu fort. El punt feble de Masó "igual que Maier" és el revés, vingui o no desproveït de força. Ben poc ha d'emprar-lo però ja de sortida hom carrega més a l'esquerra (segons estadístiques comprovades un 70 per cent) i així solament ja es un handicap per llur adversari ja que Masó "com Brugnon" es completament esquerrà.

Fa gala d'un bon servei, però si no encerta la primera dona poc menys que "regalar" el doble.

En successives edicions procurant ésser mes breu i fer-me mes interessant, parlaré per ordre correlatiu de valors, de les qualitats esportives d'altres elements del nostre tennis.

A. V.

IMPRENTA MERCANTIL :: LA GARRIGA

JOSEP GUASCH

JOIER DE BARCELONA

Confecció i reparació de tota classe de joiells, rellotges i tota mena d'objectes de joieria. Compra d'or i de platí. Venda de joies i rellotges de totes les marques.

Per encàrrecs dirigir-se a:

JOAQUIM CUSPINERA

Centre, 35 - LA GARRIGA

FARMACIA I PERFUMERIA

PRODUCTES FOTOGRAFICS

LABORATORI D'ANALISI

R. FERRANDIS

TELEFON 83

LA GARRIGA

Afaiti's millor....

i sense haver de sofrir les molesties i el mal efecte d'irritacions a la pell.

Sovint es dóna la culpa al tall de la fulla i no es té en compte la qualitat del sabó, que és allò que més influeix.

La Barra de sabó d'afaitar BLANCAFLOR

és la més perfecte

Ho diuen tots els nostres clients i ho dirà vostè quan el provi

Demaneu sempre!

Exigiu sempre!

BLANCAFLOR

ELABORAT AMB AIGÜES DE LA GARRIGA

Canari de La Garriga
Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

Perruqueria **JANET** Oliveres, 5
per a Senyores LA GARRIGA

Adobs i Drogues

BARRAU i C.^{IA}

Fàbrica a Mongat

Despatx a Barcelona:
Carrer Fusina, 6

Telèfons 16661 i 16662

Representant:

X. ALBÓ i MOLINS

JOAN TRESSERRAS

Electricitat

Agent oficial del Clarion Radio

Taller de reparacions radio i electricitat

Bany, 1

LA GARRIGA

Mecànica Electricitat

AUTOS DE LLOGUER

JOSEP BORRELL

Telèfon 72

Anselm Clavé, 32 i Bany, 44, garatge

Xampany

Castellblanch

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

Granja Rosanes
de La Garriga

Venda de llet
i els seus derivats

Carrer Clàris, 19

BARCELONA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

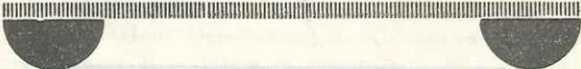
Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

Lluís Fortuny

MERCERIA

Gèneres de punt, cami-
seria i gorres. Llanes,
Sedes, Trajos, Abrics,
Granotes, Pantalons i
demés articles
confeccionats

Carrer Banys, 9

LA GARRIGA